

Bruselis, **XXX**
[...] (2013) **XXX** draft

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. .../..

XXX

**dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis*
pagalbai žemės ūkio sektoriuje**

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. .../..

XXX

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio sektoriuje

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 4 dalį,
atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims¹,
paskelbusi šio reglamento projektą²,
pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,
kadangi:

- (1) valstybės finansavimas, atitinkantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – Sutartis) 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, yra valstybės pagalba ir, remiantis Sutarties 108 straipsnio 3 dalimi, apie ją reikia pranešti Komisijai. Vis dėlto pagal Sutarties 109 straipsnį Taryba gali nustatyti pagalbos, kuriai netaikomas šis pranešimo reikalavimas, rūšis. Pagal Sutarties 108 straipsnio 4 dalį Komisija gali priimti reglamentus, susijusius su šiomis valstybės pagalbos rūšimis. Remdamasi Reglamentu (EB) Nr. 994/98, pagal Sutarties 109 straipsnį Taryba nusprendė, kad viena tokia rūšis galėtų būti *de minimis* pagalba. Tuo remiantis *de minimis* pagalba, suteikta tai pačiai įmonei per tam tikrą laikotarpį ir neviršijanti tam tikros nustatytos sumos, nelaikoma atitinkančia visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus;
- (2) Komisija taikė Sutarties 107 ir 108 straipsnius daugelyje sprendimų, ypač išaiškindama „pagalbos“ sąvoką, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje. Savo politiką dėl *de minimis* viršutinės ribos, už kurią mažesnei pagalbai Sutarties 107 straipsnio 1 dalis netaikoma, Komisija taip pat yra išdėsčiusi pirmiausia Komisijos pranešime apie *de minimis* taisyklę valstybės pagalbai³, o vėliau – 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai⁴ ir 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai⁵. Atsižvelgiant į specialias taisykles, taikomas žemės ūkio sektoriuje, ir į riziką, kad net ir nedidelė pagalba galėtų atitikti Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, Reglamentas (EB) Nr. 69/2001 žemės ūkio sektoriui netaikomas. Reglamentas (EB) Nr. 1998/2006, kuris pakeitė Reglamentą (EB) Nr. 69/2001, ir toliau netaikomas pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriui, tačiau juo į bendrąją schemą įtraukti žemės ūkio produktų perdirbimas ir prekyba;

¹ OL L 142, 1998 5 14, p. 1.

² OL ...

³ OL C 68, 1996 3 6, p. 9.

⁴ OL L 10, 2001 1 13, p. 30.

⁵ OL L 379, 2006 12 28, p. 5.

- (3) tačiau per daugelį metų Komisijos įgyta patirtis rodo, kad labai nedidelės pagalbos, suteiktos pirminės žemės ūkio produktų gamybos srityje, sumos tam tikromis sąlygomis neatitinka Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų, todėl Komisija 2004 m. spalio 6 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1860/2004 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriuose⁶ pirmiausia nustatė taisykles, kuriomis leidžiama teikti *de minimis* pagalbą tokiai gamybai. Tas reglamentas taikomas tiek pirminei gamybai, tiek žemės ūkio produktų perdirbimui ir prekybai;
- (4) Reglamentas (EB) Nr. 1860/2004 panaikintas 2008 m. sausio 1 d. 2007 m. gruodžio 20 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1535/2007 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje⁷. Remiantis tuo reglamentu, kuris taikomas pagalbai, suteiktai žemės ūkio produktų gamybos įmonėms, vienai žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonei suteikta bendra *de minimis* pagalbos suma nelaikoma atitinkančia visus EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, jei per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį neviršija 7 500 EUR vienam pagalbos gavėjui ir neviršija bendros kiekvienai valstybei narei nustatytos sumos, sudarančios 0,75 % metinės žemės ūkio sektoriaus produkcijos vertės;
- (5) taikant Sutartyje nustatytas konkurencijos taisykles ir šį reglamentą, įmonė yra bet koks ekonominę veiklą vykdančias subjektas, nepaisant jo teisinio statuso ir finansavimo būdų⁸. Teisingumo Teismas nusprendė, kad to paties subjekto (teisiškai ar *de facto*) kontroliuojami subjektai turėtų būti laikomi viena įmone⁹. Todėl taikant *de minimis* taisyklę gali būti laikoma, kad bendrovė, bendrovių grupė ar asociacija yra viena įmonė;
- (6) atsižvelgiant į Komisijos patirtį taikant Reglamentą (EB) Nr. 1535/2007, didžiausia pagalbos suma per trejus metus gali būti padidinta iki 10 000 EUR, o metinės žemės ūkio sektoriaus produkcijos viršutinė riba – iki 1 %, užtikrinant, kad bet kuri pagal šį reglamentą taikoma priemonė nedarytų jokio poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir (arba) neiškraipytų konkurencijos ar nekeltų tokios grėsmės;
- (7) atsižvelgiant į žemės ūkio produktų perdirbimo bei prekybos veiklos ir ne žemės ūkio produktų perdirbimo bei prekybos veiklos panašumus, žemės ūkio produktų perdirbimas ir prekyba priskiriami [...] Komisijos reglamento (ES) Nr. .../2013 dėl Sutarties 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai¹⁰ [Reglamentas (ES) Nr. .../2013 (bendras *de minimis*)], kuriame numatyta *de minimis* pagalbai taikytina bendroji išimtis, taikymo sričiai;
- (8) šis reglamentas neturėtų būti taikomas *de minimis* eksporto pagalbai arba *de minimis* pagalbai, kuria vietiniams produktams sudaromos palankesnės sąlygos nei importuotiems produktams. Visų pirma reglamentas neturėtų būti taikomas pagalbai, naudojamai platinimo tinklų kūrimui ir veikimui kitose šalyse finansuoti. Pagalba, skirta padengti išlaidoms, susijusioms su dalyvavimu prekybos mugėse arba su tyrimais ar konsultavimo paslaugomis, kurių reikia pateikiant naują arba esamą produktą į naują rinką, paprastai nelaikoma eksporto pagalba;

⁶ OL L 325, 2004 10 28, p. 4.

⁷ OL L 337, 2007 12 21, p. 35.

⁸ 2009 m. birželio 11 d. Sprendimas C-222/04, *Ministero dell'Economia e delle Finanze prieš Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.*, Rink. p. I-289.

⁹ 2002 m. birželio 13 d. Sprendimas C-382/99, *Nyderlandai prieš Komisiją*, Rink. p. I-5163.

¹⁰ OL L ...

- (9) šis reglamentas neturėtų būti taikomas sunkumų patiriančioms įmonėms, kadangi nėra tinkama teikti finansinę paramą sunkumų patiriančioms įmonėms ne pagal restruktūrizacijos planą, taip pat kyla sunkumų nustatant tokioms įmonėms suteiktos pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Teisinio tikrumo sumetimais tikslinga nustatyti aiškius kriterijus, pagal kuriuos nereikia įvertinti visų įmonės padėties ypatumų siekiant nuspręsti, ar pagal šį reglamentą įmonė laikoma patiriančia sunkumų;
- (10) trejų metų ataskaitinį laikotarpį reikėtų vertinti etapais, kad, kiekvieną kartą skiriant naują *de minimis* pagalbą, būtų nustatyta bendra per atitinkamus finansinius metus ir per praėjusius dvejus finansinius metus suteiktos *de minimis* pagalbos suma;
- (11) kai įmonės vykdo veiklą žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje, taip pat viename ar keliuose sektoriuose, kuriems taikomas Reglamentas (ES) Nr. .../2013 (bendras *de minimis*), to reglamento nuostatos turėtų būti taikomos pastaruosiuose sektoriuose suteiktai pagalbai, jeigu valstybės narės tinkamomis priemonėmis, pvz., atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad veiklai žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje vykdyti nebūtų teikiama *de minimis* pagalba, neatitinkanti šiame reglamente nustatytų sąlygų;
- (12) Teisingumo Teismas nustatė, kad nuo to momento, kai Sąjunga teisės aktais nustato bendrą atitinkamo žemės ūkio sektoriaus rinkos organizavimą, valstybės narės įpareigojamos nesiimti jokių priemonių, galinčių jam pakenkti arba nuo jo nukrypti¹¹. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas pagalbai, kurios suma nustatoma pagal rinkoje įsigytų arba jai tiekiamų produktų kainą ar kiekį;
- (13) šiuo reglamentu reikėtų nustatyti taisykles, kuriomis užtikrinama, kad nebūtų įmanoma nesilaikyti konkrečiuose reglamentuose arba Komisijos sprendimuose nustatytų didžiausių pagalbos intensyvumo dydžių. Juo taip pat reikėtų numatyti aiškias ir lengvai taikomas pagalbos sumavimo taisykles;
- (14) šiuo reglamentu neatmetama galimybė, kad priemonė gali nebūti laikoma valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, remiantis kitu pagrindu, negu nurodyta šiame reglamente, pvz., dėl to, kad tokia priemonė taikoma laikantis rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio veiklos vykdytojo principo, arba dėl to, kad tokia priemonė nesusijusi su valstybės išteklių perdavimu;
- (15) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir veiksmingą stebėseną, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik *de minimis* pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą galima tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatlikus rizikos vertinimo. Tiksliai apskaičiuoti galima, pavyzdžiui, dotacijas, palūkanų subsidijas, apribotą atleidimą nuo mokesčių ar kitas priemones, kuriomis numatoma riba, kuria galima užtikrinti, kad nebūtų viršyta taikytina viršutinė riba. Numatoma riba reiškia, kad kol tiksli pagalbos suma nežinoma arba dar nežinoma, valstybė narė turi daryti prielaidą, kad ta suma lygi ribos sumai, siekiant užtikrinti, kad bendra pagal kelias pagalbos priemones skiriama suma neviršytų šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos, ir taikyti pagalbos sumavimo taisykles;
- (16) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir teisingą *de minimis* pagalbos viršutinės ribos taikymą, reikėtų, kad visos valstybės narės taikytų tą patį skaičiavimo metodą. Norint palengvinti tokį skaičiavimą, reikėtų, kad pagalbos sumos, kurios teikiamos ne kaip piniginės dotacijos, būtų perskaičiuojamos savo bendruoju subsidijos ekvivalentu. Apskaičiuojant skaidrių pagalbos rūšių (išskyrus dotacijas ir

¹¹ 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo C-113/00, *Ispanija prieš Komisiją*, Rink. p. I-7601, 73 punktą.

dalimis mokamą pagalbą) subsidijos ekvivalentą, reikia remtis tokios pagalbos teikimo metu rinkoje galiojančiomis normomis. Siekiant, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklės būtų taikomos vienodai, skaidriai ir paprastai, įgyvendinant šį reglamentą taikytinomis rinkos normomis turėtų būti laikomos orientacinės normos, nustatytos Komisijos komunikate dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo¹²;

- (17) pagalba, kurią sudaro paskolos, turėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu rinkoje galiojusių palūkanų normomis. Siekiant supaprastinti nedidelių trumpalaikių paskolų vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią nuostatą, kurią būtų lengva taikyti ir kuria būtų atsižvelgiama tiek į paskolos sumą, tiek į jos trukmę. Remiantis Komisijos patirtimi, galima laikyti, kad paskolų, kurių suma neviršija [50 000 EUR], kurių trukmė neviršija penkerių metų ir kurios užtikrintos ne mažesniu kaip 50 % paskolos vertės užstatu, bendrasis subsidijos ekvivalentas yra lygus *de minimis* viršutinei ribai;
- (18) pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai visa valstybės injekcijos suma neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Pagalba, kurią sudaro rizikos kapitalo priemonės, kaip nurodyta [*naujose rizikos kapitalo gairėse*], neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal atitinkamą priemonę kiekvienai tikslinei įmonei numatomas kapitalas neviršija *de minimis* viršutinės ribos;
- (19) pagalba, kurią sudaro garantijos, turėtų būti laikoma skaidria, jeigu bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis saugumo garanto priemokomis, nustatytomis Komisijos pranešime, skirtame atitinkamų rūšių įmonėms. Pavyzdžiui, mažosioms ir vidutinėms įmonėms Komisijos pranešime dėl ES sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai¹³ nurodyti metinių priemokų dydžiai, kuriuos viršijus valstybės garantija nebūtų laikoma pagalba. Siekiant supaprastinti trumpalaikių garantijų, kuriomis užtikrinamos santykinai nedidelės paskolos, vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią nuostatą, kurią lengva taikyti ir kuria atsižvelgiama tiek į pagrindinės paskolos sumą, tiek į garantijos trukmę. Ši viršutinė riba neturėtų būti taikoma tokioms pagrindinių sandorių, kurie nėra paskolos, garantijoms, kaip kapitalo sandorių garantijos. Remiantis Komisijos patirtimi, galima laikyti, kad garantijų, kuriomis užtikrinta pagrindinės paskolos dalis neviršija [75 000] EUR ir kurių trukmė neviršija penkerių metų, bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos;
- (20) gavusi valstybės narės pranešimą, Komisija gali nagrinėti, ar priemonės, kurios nesudaro dotacija, paskola, garantija, kapitalo injekcija arba rizikos kapitalo priemonė, bendrosios subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos ir todėl jai galėtų būti taikomos šio reglamento nuostatos;
- (21) Komisija privalo užtikrinti, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklių būtų laikomasi, visų pirma, kad pagalba, teikiama pagal *de minimis* pagalbos taisykles, atitiktų jų sąlygas. Remdamosi Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje nurodytu bendradarbiavimo principu, valstybės narės turėtų palengvinti šios užduoties atlikimą, sukurdamos reikalingas priemones, kuriomis būtų užtikrinta, kad visa *de minimis* pagalbos suma, suteikta tai pačiai įmonei pagal *de minimis* pagalbos taisyklę, neviršytų bendros leidžiamos viršutinės ribos;

¹² OL C 14, 2008 1 19, p. 6.

¹³ OL C 155, 2008 6 20, p. 10.

- (22) prieš teikdamos *de minimis* pagalbą, valstybės narės turėtų patikrinti, ar naujoji *de minimis* pagalba neviršija *de minimis* viršutinės ribos ir ar laikomasi kitų šio reglamento sąlygų;
- (23) siekiant užtikrinti, kad valstybės narės turėtų tikslus, patikimus ir išsamius duomenis, kad galėtų užtikrinti, jog suteikiant naują *de minimis* pagalbą, nebūtų viršyta atitinkamai įmonei taikoma viršutinė riba ir nacionalinė riba, reikėtų įpareigoti valstybes nares sukurti centrinį *de minimis* pagalbos registrą, kuriame būtų informacija apie visą *de minimis* pagalbą, kurią suteikė bet kuri institucija toje valstybėje narėje. Valstybės narės turėtų galėti laisvai kurti savo registrą ir spręsti dėl tinkamo jų sukūrimo mechanizmo, atsižvelgdamos į savo konstitucinę ir administracinę struktūrą, su sąlyga, kad bus užtikrinta, jog būtų sudarytos sąlygos visoms valstybės narės valdžios institucijoms jame registruoti ir patikrinti kiekvienos įmonės gautos *de minimis* pagalbos sumą. Kad valstybės narės turėtų pakankamai laiko tokiam registrui sukurti, jis turėtų būti privalomas tik praėjus trejiems metams. Jei skaidri pagalba finansuojama iš ES biudžeto ir ją teikia valstybė narė, suteikus įgaliojimą tarptautinei organizacijai, Europos investicijų bankui, Europos investicijų fondui, viešosios teisės subjektui arba viešąsias paslaugas teikiančiai privatinės teisės reglamentuojamai įstaigai, valstybė narė gali prašyti, kad jie sudarytų pagalbos gavėjų sąrašą, ir tuomet galėtų tokią informaciją įtraukti į registrą;
- (24) kol valstybėje narėje dar nėra sukurtas centrinis registras, apimantis trejų metų laikotarpį, valstybė narė turėtų informuoti atitinkamą įmonę apie suteiktos *de minimis* pagalbos sumą ir apie tai, kad tai yra *de minimis* pagalba, darydama nuorodą į šį reglamentą. Be to, prieš teikdama tokią pagalbą atitinkama valstybė narė turėtų gauti iš įmonės deklaraciją apie kitą *de minimis* pagalbą, gautą per atitinkamus finansinius metus ir dvejus ankstesnius finansinius metus pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus;
- (25) kad Komisija galėtų stebėti šio reglamento taikymą ir nustatyti galimus konkurencijos iškreipymo atvejus, reikėtų įpareigoti valstybes nares kasmet teikti būtiniausią informaciją apie sumas, paskirtas pagal šį reglamentą. Tačiau jei visus reikalaujamus ataskaitinius duomenis valstybė narė viešai skelbia, neturėtų būti reikalaujama, kad ji teiktų ataskaitas Komisijai;
- (26) atsižvelgiant į Komisijos patirtį, ypač į tai, kad dažnai reikia peržiūrėti valstybės pagalbos politiką, šio reglamento taikymo laikotarpį reikėtų apriboti. Jeigu šio reglamento galiojimo laikotarpis pasibaigtų jo nepratęsus, valstybėms narėms turėtų būti suteikiamas šešių mėnesių tikslinimo laikotarpis dėl *de minimis* pagalbos, kuriai buvo taikomas šis reglamentas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas pagalbai, teikiamai žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonėms, išskyrus:
  - (a) pagalbą, kurios dydis nustatytas remiantis rinkai tiekiamų produktų kaina arba kiekiu;

- (b) pagalbą su eksportu į trečiąsias šalis arba valstybes narės susijusiai veiklai, t. y. pagalbą, tiesiogiai susijusią su eksportuojamais kiekiais, platinimo tinklo kūrimu ir jo veikimu, arba su kitomis einamosiomis išlaidomis, susijusiomis su eksporto veikla;
  - (c) pagalbą, kuri priklauso nuo didesnio vietos nei importuotų produktų vartojimo;
  - (d) pagalbą, teikiamą sunkumus patiriančioms įmonėms, kaip apibrėžta 2 straipsnio e punkte.
2. Šis reglamentas netaikomas pagalbai, teikiamai žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos srities įmonėms. Tokia pagalba patenka į Reglamento (ES) Nr. .../2013 (bendras *de minimis*) taikymo sritį.
3. Jeigu žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonė taip pat vykdo veiklą viename ar keliuose sektoriuose, kurie patenka į Reglamento (ES) Nr. .../2013 (bendras *de minimis*) taikymo sritį, tas reglamentas taikomas pagalbai, skirtai pastariesiems sektoriams, su sąlyga, kad valstybės narės tinkamomis priemonėmis, pvz., atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, neatitinkanti šiame reglamente nustatytų sąlygų.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- (a) žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonės – įmonės, kurios užsiima pirmine žemės ūkio produktų gamyba;
- (b) žemės ūkio produktai – produktai, išvardyti Sutarties I priede, išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros produktus, išvardytus Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. .../2013 [dar nepriimtas; žr. Komisijos pasiūlymą COM(2011) 416]¹⁴ I priede;
- (c) žemės ūkio produktų perdirbimas – bet kokia su žemės ūkio produktu atliekama operacija, kurią atlikus taip pat gaunamas žemės ūkio produktas, išskyrus ūkyje vykdomą veiklą, susijusią su pasiruošimu parduoti augalinį arba gyvūninį produktą pirmą kartą;
- (d) prekyba žemės ūkio produktais – produktų laikymas arba eksponavimas ketinant parduoti, siūlymas pirkti, tiekimas arba kitoks pateikimas rinkai, išskyrus atvejus, kai pirminis gamintojas produkciją pirmą kartą parduoda perpardavėjams arba perdirbėjams, ir bet kokią produkto paruošimo tokiam pirmam pardavimui veiklą. Pardavimas, kai pirminis gamintojas produktus parduoda galutiniams vartotojams, laikomas prekyba, jei prekiaujama atskirose tam skirtose patalpose;
- (e) sunkumų patirianti įmonė – įmonė, atitinkanti šias sąlygas:

[tikslūs griežti kriterijai, šiuo metu nustatyti Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti

---

¹⁴ OLL ...

10 punkte arba nustatyti naujose sanavimo ir restruktūrizavimo pagalbos gairėse]

3 straipsnis

De minimis pagalba

1. Pagalbos priemonės, kurios atitinka šio straipsnio 2–8 dalyse ir 4 bei 5 straipsniuose nustatytas sąlygas, nėra laikomos atitinkančiomis visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir todėl joms netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas pranešimo reikalavimas.
2. Bendra vienai žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonei skiriamos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 10 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį.
3. Bendra *de minimis* pagalbos, kurią valstybė narė suteikė visoms žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonėms per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį, suma neviršija priede nurodytos vertės.
4. *De minimis* pagalba teikiama tuo momentu, kai pagal galiojančią nacionalinę teisinę sistemą žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonei suteikiama teisė gauti tokią pagalbą.
5. 2 dalyje nurodyta viršutinė riba ir 3 dalyje numatyta riba taikomos nepriklausomai nuo *de minimis* pagalbos formos arba siekiamo tikslo ir neatsižvelgiant į tai, ar valstybės narės suteikta pagalba yra visiškai ar iš dalies finansuojama iš Sąjungos išteklių. Trejų finansinių metų laikotarpis nustatomas remiantis tais finansiniais metais, kuriais remiasi atitinkamos valstybės narės žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonė.
6. 2 dalyje nurodyta viršutinė riba ir 3 dalyje numatyta riba išreiškiamos pinigine dotacija. Visi naudojami skaičiai yra nurodomi bruto, t. y. neatskaičius mokesčių ar kitokios rinkliavos. Jeigu pagalba teikiama ne kaip dotacija, pagalbos suma atitinka pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą.
Jeigu pagalba išmokama dalimis, jos vertė yra diskontuojama suteikimo metu. Palūkanų norma, naudojama diskontuojant, yra pagalbos suteikimo metu galiojusi diskonto norma.
7. Jeigu bendra pagal šį reglamentą žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma viršija 2 dalyje nustatytą viršutinę ribą arba 3 dalyje numatytą ribą, tokiai sumai šis reglamentas negali būti taikomas, net tai jos daliai, kuri neviršija tos viršutinės ribos.
8. Įmonių susijungimo arba įsigijimo atveju nustatant, ar nauja *de minimis* pagalba naujajai arba įsigyjančiajai žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonei viršija viršutinę ribą, atsižvelgiama į visą *de minimis* pagalbą, anksčiau suteiktą bet kuriai iš ankstesnių žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonių. Jeigu viena žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonė suskaidoma į dvi ar daugiau atskirų žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonių, visa iki suskaidymo suteikta *de minimis* pagalba priskiriama kiekvienai iš naujųjų žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonių. Tačiau jeigu žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonės tinkamomis priemonėmis, pvz., atskirdamos sąskaitas ar sąnaudas, gali parodyti pagalbos sumą, kuri laikoma suteikta kiekvienai žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonei,

remiantis veikla, kuriai suteikta *de minimis* pagalba, pagalba gali būti šioms įmonėms atitinkamai padalijama.

4 straipsnis

Bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimas

1. Šis reglamentas taikomas tik pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą įmanoma tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidri pagalba). Skaidria pagalba visų pirma laikomos pagalbos priemonės, nurodytos 2–6 dalyse.
2. Pagalba, kurią sudaro paskolos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei taikoma viena iš šių dviejų metodikų:
  - (a) paskola neviršija [50 000 EUR], jos trukmė neviršija penkerių metų ir ji yra užtikrinta ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu. Jeigu paskola sudaro tik mažesnę šios sumos dalį ir (arba) suteikiama trumpesniam negu penkerių metų laikotarpiui, tos paskolos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos taikomos viršutinės ribos dalis;
  - (b) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis dotacijos suteikimo metu galiojusia orientacine norma.
3. Pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, nėra laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai visa valstybės injekcijos suma neviršija *de minimis* viršutinės ribos.
4. Pagalba, kurią sudaro rizikos kapitalo priemonės, nėra laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal susijusią priemonę kiekvienai tikslinei žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonei numatomas kapitalas neviršija *de minimis* viršutinės ribos.
5. Pagalba, kurią sudaro garantijos, vertinama kaip skaidri *de minimis* pagalba, jei taikoma viena iš šių trijų metodikų:
  - (a) garantija užtikrinta pagrindinės paskolos dalis neviršija [75 000] EUR, o garantijos trukmė neviršija penkerių metų. Jeigu garantija užtikrinta pagrindinės paskolos dalis sudaro tik mažesnę šios sumos dalį ir (arba) garantija suteikiama trumpesniam negu penkerių metų laikotarpiui, tos garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos taikomos viršutinės ribos dalis;
  - (b) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis Komisijos pranešime nustatytais saugumo garanto priemokomis (tame Komisijos pranešime – „saugaus uosto“ priemokos)¹⁵;
  - (c) iki įgyvendinimo garantijos bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti naudojama metodika buvo patvirtinta apie ją pranešus Komisijai pagal Komisijos priimtą reglamentą valstybės pagalbos srityje, ir patvirtintoje metodikoje aiškiai apibrėžta garantijų rūšis ir pagrindinių sandorių rūšis, atsižvelgiant į šio reglamento taikymą.

¹⁵ Šiuo metu tai yra Komisijos pranešimas dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai, OL C 155, 2008 6 20, p. 10.

6. Pagalba, kurią sudaro kitos priemonės, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, su sąlyga, kad tokia priemone numatoma riba, kuria užtikrinama, kad nebūtų viršyta taikoma viršutinė riba.

5 straipsnis

Pagalbos sumavimas

1. Įmonės, vykdančios pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklą ir veiklą viename ar keliuose sektoriuose, kuriems taikomas Reglamentas (ES) Nr. .../2013 (bendras *de minimis*), gali sumuoti pagal šį reglamentą teikiamą *de minimis* pagalbą pirminei gamybai vykdyti ir pagal Reglamentą (ES) Nr. .../2013 (bendras *de minimis*) teikiamą *de minimis* pagalbą veiklai kituose sektoriuose vykdyti iki to reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos, jeigu valstybės narės tinkamomis priemonėmis, pvz., atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pirminei gamybai nebūtų teikiama pagalba, neatitinkanti šiame reglamente nustatytų sąlygų.
2. *De minimis* pagalba nesumuojama su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms arba finansavimui padengti, jeigu dėl tokio pagalbos sumavimo pagalbos intensyvumas viršytų bendrosios išimties reglamente arba Komisijos priimtame sprendime kiekvienu atveju atskirai nustatytą dydį.

6 straipsnis

Stebėseną ir ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės tvarko centrinę *de minimis* pagalbos registrą. Centriniam registre kaupiama informacija apie bet kurios valdžios institucijos toje valstybėje narėje suteiktos kiekvienos *de minimis* pagalbos priemonės gavėją, pagalbos suteikimo datą ir bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Registre kaupiama išsami informacija apie visas *de minimis* priemones, suteiktas nuo 2016 m. sausio 1 d.
2. Kol valstybėje narėje dar nėra įsteigtas centrinis registras, apimantis trejų metų laikotarpį, tai valstybei narei taikoma 3 dalis.
3. Jeigu valstybė narė ketina įmonei skirti *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą, ji raštu informuoja žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonę apie numatytą skirti pagalbos sumą, išreikštą bendroju subsidijos ekvivalentu, ir apie tai, kad tai yra *de minimis* pagalba, pateikdama aiškią nuorodą į šį reglamentą ir nurodydama jo pavadinimą bei paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* nuorodą. Jeigu *de minimis* pagalba remiantis šiuo reglamentu pagal schemą teikiama skirtingoms žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonėms ir pagal tą schemą toms įmonėms skiriamos skirtingos individualios pagalbos sumos, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti laikytis šio įpareigojimo, pranešdama įmonėms apie nustatyto dydžio sumą, atitinkančią pagal tą schemą skirtiną didžiausią pagalbos sumą. Tokiu atveju nustatyto dydžio suma naudojama siekiant nustatyti, ar laikomasi 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos ir 3 straipsnio 3 dalyje numatytos ribos. Prieš teikdama pagalbą, iš atitinkamos įmonės valstybė narė gauna rašytinę arba elektroninę deklaraciją apie bet kokią kitą *de minimis* pagalbą, gautą pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus per dvejus ankstesnius ir einamuosius finansinius metus.

4. Valstybė narė suteikia naują *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą tik patikrinusi, ar dėl jos bendra atitinkamai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma neviršys 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos ir 3 straipsnio 3 dalyje numatytos ribos ir ar laikomasi visų 1–5 straipsniuose nustatytų sąlygų.
5. Jeigu iš ES biudžeto finansuojamą skaidrią pagalbą teikia valstybė narė, suteikus įgaliojimą tarptautinei organizacijai, Europos investicijų bankui, Europos investicijų fondui, viešosios teisės subjektui arba viešąsias paslaugas teikiančiai privatinės teisės reglamentuojamai įstaigai, valstybė narė gali taikyti toliau nurodytą stebėsenos sistemą.

Minėtas subjektas, remdamasis iš finansinių tarpininkų gaunama informacija, kurią jie privalo pateikti tokiam subjektui, kasmet sudaro pagalbos gavėjų ir kiekvieno jų gautos pagalbos bendrojo subsidijos ekvivalento sąrašą. Minėtas subjektas šią informaciją išsiunčia atitinkamai valstybei narei ir Komisijai;

  - b) atitinkama valstybė narė šią informaciją įrašo į centrinį *de minimis* pagalbos registrą. Jeigu valstybėje narėje dar nėra įsteigtas centrinis registras, apimantis trejų metų laikotarpį, tuomet valstybė narė per tris mėnesius nuo tokios informacijos gavimo iš minėto subjekto ją perduoda galutiniams pagalbos gavėjams ir iš kiekvieno pagalbos gavėjo gauna deklaraciją, kurioje nurodoma, kad pagalbos gavėjo gauta visa *de minimis* pagalba neviršija 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos;
  - c) jeigu viršijama 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta viršutinė riba arba 3 straipsnio 3 dalyje numatyta riba, atitinkama valstybė narė užtikrina, kad apie pagalbos priemonę, dėl kurios viršijama viršutinė riba, būtų pranešta Komisijai arba pagalba būtų išieškota iš gavėjo.
6. Valstybės narės registruoja ir renka visą informaciją apie šio reglamento taikymą. Saugoma visa informacija, reikalinga įrodyti, kad laikomasi šio reglamento sąlygų. Duomenys apie individualiai suteiktą *de minimis* pagalbą saugomi 10 finansinių metų nuo pagalbos suteikimo dienos. Duomenys apie *de minimis* pagalbos schemą saugomi 10 metų nuo tos dienos, kurią paskutinį kartą pagal tokią schemą buvo suteikta individuali pagalba. Komisijai raštu paprašius, atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį pateikia Komisijai visą informaciją, kurią Komisija mano esant reikalingą siekiant įvertinti, ar tenkinamos šiuo reglamentu nustatytos sąlygos, ypač susijusios su bendra *de minimis* pagalbos suma, kurią pagal šį reglamentą ir kitus *de minimis* reglamentus gavo bet kuri įmonė.
7. Valstybės narės Komisijai kasmet teikia šio reglamento taikymo ataskaitas. Ataskaitose visų pirma nurodoma bendra *de minimis* pagalbos, suteiktos pagal šį reglamentą atitinkamoje valstybėje narėje per praeitus kalendorinius metus, suma. Pirmoji ataskaita pateikiama iki 2017 m. birželio 30 d. ir apima 2016 kalendorinius metus. Jei visus reikalaujamus ataskaitinius duomenis valstybė narė viešai skelbia, ji neprivalo teikti ataskaitos Komisijai. Kasmet Komisija skelbia metinėse ataskaitose pateiktos informacijos suvestinę, įskaitant bendrą kiekvienoje valstybėje narėje pagal šį reglamentą suteiktos *de minimis* pagalbos sumą.

7 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Bet kokia atskira *de minimis* pagalba, suteikta nuo 2005 m. sausio 1 d. iki 2008 m. birželio 30 d., atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 1860/2004 sąlygas, nelaikoma

atitinkančia visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus, ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje nustatytas pranešimo reikalavimas.

2. Bet kokia atskira *de minimis* pagalba, suteikta nuo 2008 m. sausio 1 d. iki 2014 m. birželio 30 d., atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 1535/2007 sąlygas, nelaikoma atitinkančia visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus, ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje nustatytas pranešimo reikalavimas.
3. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, bet kokia *de minimis* pagalba, atitinkanti šio reglamento sąlygas, gali būti pagrįstai teikiama dar šešis mėnesius.

8 straipsnis

Įsigaliojimas ir galiojimo laikas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

*Komisijos vardu
Pirmininkas*

PRIEDAS

Valstybių narių žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonėms suteiktos *de minimis* pagalbos didžiausios bendros sumos, nurodytos 3 straipsnio 3 dalyje

Valstybė narė	Didžiausios <i>de minimis</i> pagalbos sumos (EUR)
Belgija	76 070 000
Bulgarija	43 490 000
Čekija	48 340 000
Danija	105 750 000
Vokietija	522 890 000
Estija	8 110 000
Airija	66 280 000
Graikija	109 260 000
Ispanija	413 750 000
Prancūzija	722 240 000
Kroatija	28 610 000
Italija	475 080 000
Kipras	7 060 000
Latvija	10 780 000
Lietuva	25 860 000
Liuksemburgas	3 520 000
Vengrija	77 600 000
Malta	1 290 000
Nyderlandai	254 330 000
Austrija	71 540 000
Lenkija	225 700 000
Portugalija	62 980 000
Rumunija	180 480 000
Slovėnija	12 320 000
Slovakija	22 950 000
Suomija	46 330 000
Švedija	57 890 000
Jungtinė Karalystė	270 170 000